

- 31 и слѣзь отъ кръсть-ть. Подобно и първосвящен-
ници-тъ съ книжници-тъ присмивахъ му ся по-
между си и думахъ: Другы е избавилъ, а пакъ
32 себе си не може да избави. Христосъ царь-тъ
Израилевъ нека слѣзе сега отъ кръсть-ть, да
видимъ и да повѣруваме. И распѣти-тъ съ него
33 укорявахъ го. И като дойде шестый-тъ часъ,
станъ тъма по всичкѣ-тъ земѣхъ, до деветый-тъ
34 часъ. И по деветъ-тъ часа извика Іисусъ съ го-
лѣмъ гласъ, и рече: “Елой, Елой, лама савахѣ-
нѣй?” което ще ся рече: “Боже мой, Боже мой,
35 защо си мя оставилъ?” И нѣкои отъ стоящи-
тъ тамо, като чухъ, казувахъ: Ето, Іліѣхъ вы-
36 ка. И завтече ся единъ, и напълни гѣбѣхъ съ о-
цетъ, и обви ѣхъ на трѣсть, та му даваше да пѣе,
и казуваше: Оставѣте да видимъ да ли ще дой-
де Ілія да го сHEME.
- 37 А Іисусъ като издаде гласъ голѣмъ, издѣхнѣхъ.
38 И завѣса-та на храмъ-тъ ся раздра на двѣ, отъ
39 горѣ до долу. А като видѣ стотникъ-тъ, който
стоеше срещъ него, че, като извика така, из-
дѣхнѣхъ, рече: Наистинѣхъ тойзи человекъ бѣше
40 Сынъ Божій. Имаше още и жены които гледа-
хъ отъ далечъ, между които бѣ и Марія Магда-
лина, и Марія майка-та на Іакова малаго и на
41 Іосія, и Саломія; Които, и когато бѣше Іисусъ
въ Галилеѣхъ, слѣдувахъ го, и слугувахъ му; и
другы много, които бѣхъ възлѣзли съ него въ
Іерусалимъ.
- 42 И когато вече станъ вечеръ, (защото бѣше
43 петѣкъ, сирѣчь срещъ сѣбботѣхъ:) Дойде Іосифъ
отъ Аримаѣя, почтенъ единъ совѣтникъ, който
и той ожидаше царство-то Божіе; и дързнѣхъ, та
влѣзе при Пилата, и поиска тѣло-то Іисусово.
44 А Пилатъ ся почуди да ли е вече умрѣлъ; и по-
выка стотникъ-тъ, та го попыта, отколѣ ли е
45 умрѣлъ. И като ся научи отъ стотника, подари